

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – Līga Šenfelde / Lauku atbalsta dienests

(Sprawa C-119/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka rolna – Finansowanie przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – Krajowy program rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014 – 2020 – Rozporządzenie (WE) nr 1305/2013 – Artykuł 19 ust. 1 lit. a) – Pomoc na rozpoczęcie działalności gospodarczej na rzecz młodych rolników – Pomoc na rzecz rozwoju małych gospodarstw – Łączenie pomocy – Możliwość odmowy połączenia pomocy]

(2021/C 490/07)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Līga Šenfelde

Druga strona postępowania: Lauku atbalsta dienests

Sentencja

- 1) Artykuł 19 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by rolnik, który skorzystał z pomocy na rozpoczęcie działalności gospodarczej na rzecz rozwoju małych gospodarstw, przewidzianej w lit. a) ppkt (iii) tego przepisu, mógł ją łączyć z pomocą na rozpoczęcie działalności na rzecz młodych rolników, przewidzianą w lit. a) ppkt (i) tego przepisu, pod warunkiem że nie zostanie przekroczona maksymalna kwota przyznanej pomocy, o której mowa w ust. 6 wskazanego artykułu.
- 2) Artykuł 19 ust. 1 rozporządzenia nr 1305/2013 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, w myśl którego przyznanie pomocy na rozpoczęcie działalności gospodarczej na rzecz rozwoju małych gospodarstw, przewidzianej w lit. a) ppkt (iii) tego przepisu, wyklucza uzyskanie pomocy na rozpoczęcie działalności na rzecz młodych rolników, przewidzianej w lit. a) ppkt (i) tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zalaegerszegi Járásbíróság – Węgry) – Postępowanie dotyczące uznania i wykonania kary o charakterze pieniężnym nałożonej na LU

(Sprawa C-136/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Decyzja ramowa 2005/214/WSiSW – Wykonywanie kar o charakterze pieniężnym – Zasada wzajemnego uznawania – Artykuł 5 ust. 1 – Przepięstwa lub wykroczenia, w przypadku których uznawanie i wykonywanie orzeczeń nakładających karę następuje bez weryfikacji podwójnej karalności czynu – Artykuł 5 ust. 3 – Przepięstwa lub wykroczenia, w przypadku których państwo członkowskie może uzależnić uznawanie i wykonywanie orzeczeń nakładających karę od podwójnej karalności czynu – Weryfikacja przez wykonujące państwo członkowskie kwalifikacji prawnej przestępstwa lub wykroczenia dokonanej przez wydające państwo członkowskie w zaświadczeniu dołączonym do orzeczenia nakładającego karę]

(2021/C 490/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Zalaegerszegi Járásbíróság

Strona w postępowaniu głównym

Strona postępowania dotyczącego uznania i wykonania kary o charakterze pieniężnym: LU

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że organ państwa wykonującego, poza przypadkiem wystąpienia jednej z podstaw odmowy uznania lub wykonania wyraźnie przewidzianych w tej decyzji ramowej, nie może co do zasady odmówić uznania i wykonania prawomocnego orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym, jeżeli organ państwa wydającego w zaświadczeniu przewidzianym w art. 4 wspomnianej decyzji ramowej zakwalifikował dane przestępstwo lub wykroczenie do jednej z kategorii przestępstw lub wykroczeń, w odniesieniu do których wspomniany art. 5 ust. 1 nie przewiduje weryfikacji podwójnej karalności czynu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 29.6.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 6 października 2021 r. – Sebastian Veit / Europejski Bank Centralny

(Sprawa C-272/20 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Służba publiczna – Personel Europejskiego Banku Centralnego (EBC) – Wynagrodzenie – Konkurs – Równość traktowania kandydatów wewnętrznych i zewnętrznych – Stopień służbowy]

(2021/C 490/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Sebastian Veit (przedstawiciel: K. Kujath, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: F. von Lindeiner i M. Rötting, pełnomocnicy, wspierani przez B. Wägenbaura, Rechtsanwalt)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Sebastian Veit pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 3.11.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi – Polska) – Postępowanie dotyczące uznania i wykonania kary o charakterze pieniężnym nałożonej na D.P.

(Sprawa C-338/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Wzajemne uznawanie – Kary o charakterze pieniężnym – Decyzja ramowa 2005/214/WSiSW – Podstawy odmowy uznania lub wykonania – Artykuł 20 ust. 3 – Orzeczenie nakładające karę o charakterze pieniężnym – Poszanowanie prawa do obrony – Doręczenie dokumentów w języku niezrozumiałym dla ukaranej osoby – Tłumaczenie istotnych elementów orzeczenia]

(2021/C 490/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi